

استفاده از مدل هم‌ارزی در برآورد جذب سفر

کاربری های شهری نمونه مطالعاتی: منطقه 6 شهر تهران

علی بهسرشت، دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری و سیاستگذاری عمومی، دانشگاه تگزاس
آمریکا¹

محبوبه دهبان، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی²

سیداحسان سید ابریشمی، استاد یار مهندسی حمل و نقل، دانشگاه تربیت مدرس، تهران³

¹alibehseresht@hotmail.com

²dehbanmahjube@yahoo.com

³ehsan.abrishami@gmail.com

چکیده

شهرسازی علمی بین رشته ای و در عین حال مستقل است؛ یکی از علومی که رابطه تأثیرگذار و هم چنین تأثیرپذیری با علم شهرسازی داشته، برنامه ریزی حمل و نقل است. به گونه‌ایی که برنامه‌ریزی کاربری زمین می‌تواند تعیین کننده نوع برنامه‌ریزی حمل و نقل و هم چنین برنامه‌ریزی حمل و نقل می‌تواند تعیین کننده نوع برنامه‌ریزی کاربری زمین باشد. پژوهش حاضر، به دنبال الگویی جهت برآورد جذب سفرهای شهری با توجه به کاربری زمین‌های شهری و در جستجوی عوامل تأثیرگذار بر جذب سفرهای شهری با تأکید بر کاربری زمین‌های شهری است. در این پژوهش، مدل هم‌ارزی به عنوان یک مدل کاربردی در برنامه‌ریزی شهری و برنامه‌ریزی حمل و نقل مورد توجه قرار گرفته است. طراحی الگویی که هم ساده و قابل فهم باشد و هم انعطاف پذیری کافی را برای تطبیق با ویژگی‌های مختلف شهرهای ایران داشته باشد می‌تواند کمک شایانی به برنامه ریزی شهرها باشد. به طور قطع، عوامل متعددی می‌توانند بر یک کاربری جهت ایجاد جاذبه در آن، برای جذب سفرهای شهروندان موثر باشند. مدل هم‌ارزی کاربری اراضی به دنبال این عوامل و میزان اثرپذیری آن‌ها بر یک کاربری در فرآیند جذب سفرهای شهری است. در این پژوهش، با اجرای مدل هم‌ارزی کاربری اراضی بر روی نمونه موردی (منطقه 6 شهر تهران)، نتایج تحقیقات به صورت واقعی به تصویر کشیده شده است.

کلید واژه: کاربری زمین، حمل و نقل، مدل‌سازی، جذب سفر، مدل هم‌ارزی.